

[Birgit Busk.]

besparelspolitik, som statsministeren i sin åbningstale har præsenteret folketinget for.

Jeg sagde i min tale i septembersamlingen, at det, forliget gik ud på, var at sætte nye lapper på en gammel klædning. Statsministeren må undskylde mig, men jeg synes stadig, at de forslag, som han bebudede i sin tale i tirsdags, er nye lapper på en gammel klædning. Der er ingen nytænkning, der er ikke i disse forslag noget som helst forsøg på at tilpasse vor lovgivning og vor administration til den tid, vi lever i. Der er intet konstruktivt i disse forslag, der er intet, som rækker ud over dette at klare de problemer, som vi her og nu er stillet over for. Det er nøjagtig alle de gamle kæphest, regeringen rider på. Jeg havde ventet andet og mere.

Vi kører i dag med en statsadministration, som har sin rod i enevældens kollegier og kancellier. Det er mere end 100 år siden, disse kollegier og kancellier blev udskiftet med de ministerier, vi kender i dag. Jeg ved udmærket godt, at ministeriernes antal siden er blevet mangedoblet, men det er altså stadig væk således, at systemet fra midten af forrige århundrede er afgørende for forvaltningen af statens opgaver og afgørende for fortolkningen af den lovgivning, som vi i dette ting beslutter; det går ikke.

Vi er i dag i den situation, at mange af de foretagender, som er forbundet med et enkelt ministerium, overlappes af foretagender, som er knyttet til et andet ministerium. Jeg kan nævne en række eksempler: institutioner inden for kulturministeriet udfører de samme opgaver som institutioner under undervisningsministeriet. Institutioner under socialministeriet udfører de samme funktioner som institutioner under indenrigsministeriet. Institutioner under indenrigsministeriet udfører de samme funktioner som institutioner under miljøministeriet. Jeg kunne fortsætte med denne opremsning. Denne overlappning koster samfundet millioner af kroner. Det er bydende nødvendigt både for at spare penge og for at få en rationel behandling af alle problemer i vort samfund at få en gennemgribende fornyelse af styringen af Danmark. Således som forholdene er i dag, forener vi her i landet ineffektivitet med en urimelig udgift. Jeg henstiller så indtrængende, jeg kan, til regeringen og til dette ting, at vi omgående

tager fat på at få vor helt forældede styringsmekanisme bragt i overensstemmelse med det moderne samfund, vi lever i.

Når vi i dag hører ord som lede ved det parlamentariske arbejde, ønske om en stærk mand, der kan ordne tingene her i landet, skyldes det først og fremmest, at vi her i tinget arbejder, som om tiden stod stille. Vi har søgt at løse problemerne stykkevis og delt, vi har ikke set disse problemer under den helhedssynsvinkel, som de bør ses i. Jeg tror, at vi er i folkestyrets sidste minut. Hvis vi ikke kender vor besøgstid, er jeg alvorligt bange for dette folkestyres fremtid. Og som jeg allerede har sagt, er det min opfattelse, at regeringens bidrag, således som det fremgår af statsministerens tale og de bebudede lovforslag, igen kun er lapper på en klædning, som slet ikke har noget at gøre med vor tids mode og med de krav, man i dag må stille.

Så meget om den indenrigspolitiske del af statsministerens tale. Hvad den udenrigspolitiske del angår, beklager jeg ikke at kunne dele den optimisme, som statsministeren giver udtryk for i sin bedømmelse af de såkaldte afspændingsbestræbelser mellem øst og vest. Jeg synes, at alt, hvad der kommer frem om disse bestræbelser, viser, at den østlige verden kynisk og brutalt bruger den vestlige verdens, herunder også Danmarks, blåøjede naivitet til at fremme sine egne formål. Der er kredse i dette land, som ønsker og arbejder for at få disse mål fremmet. Desværre er vi så demokratiske i den henseende, at flertallet her i folketinget og ude i befolkningen vil være i stand til at demokratisere sig ud af vort så højt priste demokrati.

Lad mig sige det så stærkt, som jeg kan: mit parti, de uafhængige, vil benytte sig af alle til rådighed stående midler for at forhindre, at det angreb på vort demokrati indefra og udefra, som vi ser tydelige tegn på, vil kunne lykkes. Vi anser dette demokrati, dette folkestyre, for så værdifuldt, at vi ikke vil give slip på det for nogen som helst pris. Vi ønsker, at der på alle områder skal sættes alt, hvad vi evner, ind på at bevare det mod en hvilken som helst trussel, hvad enten den kommer fra venstreorienteret eller fra højreorienteret side.

Jeg har ud over disse principielle kommentarer til statsministerens tale enkelte